

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/5/2021
Identifikačné číslo spisu: 8514202309
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8514202309.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 792 752, proti povinnej U. Y.F., narodenej, XX. U. XXXX, bytom vo Q. D. č. XXX, zastúpenej advokátom JUDr. Mariánom Gelenekym, so sídlom v Starej Ľubovni, Garbiarská 20, o vymoženie 2.183,84 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 5Er/232/2014, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 22CoE/3/2015-47 z 10. februára 2015, takto

rozhodol:

- I. Konanie o dovolaní oprávnenej z a s t a v u j e .
- II. Povinnej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1 Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej aj „súd prvej inštancie“) ako súd exekučný uznesením č. k. 5Er/232/2014-21 z 3. decembra 2014 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku označeného v žiadosti súdneho exekútora [§ 44 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov - ďalej len „Exekučný poriadok“]. Vychádzal zo zistenia, že medzi oprávnenu ako veriteľom a povinnou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, na základe ktorej sa oprávnená zaviazala poskytnúť povinnej sumu 1140,- € a povinná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver v 48 mesačných splátkach vo výške 58,56 €. Keďže povinná si riadne neplnila zmluvné povinnosti, oprávnená si svoje nároky uplatnila v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy č. 8300042558 zo dňa 28. októbra 2011, kde rozhodca vydal rozhodcovský rozsudok. Okresný súd zmluvu medzi účastníkmi posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú (zmluvu o spotrebiteľskom úvere) s prihliadnutím na povahu zmluvných strán a vopred pripravený obsah zmluvy na predtlačenom formulári. Konštatoval, že oprávnená uzatvárala predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a preto ju treba považovať za dodávateľa. Naproti tomu povinná pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vystupovala ako fyzická osoba, ktorá uzatvorením zmluvy zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ. Z tohto dôvodu bolo

potrebné na vzťah účastníkov aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva.

2 Ohľadom rozhodcovskej zmluvy č. 8300042558 z 28. októbra 2011 dospel okresný súd k záveru, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto je zmluva neplatná. Poukázal na to, že veriteľ rovnaký typ zmluvy používal pri poskytovaní úverov aj iným fyzickým osobám, pričom išlo o zmluvy vopred pripravené pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah. Takto dojednané zmluvy podľa názoru súdu nespĺňajú podmienku individuálneho dojednania zmluvných podmienok. Ďalej sa okresný súd zaoberal skutočnosťou, že z predloženej rozhodcovskej zmluvy nevyplýva, že povinnej sa poskytnú jasné a zrozumiteľné informácie, predovšetkým, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní a aké sú jeho dôsledky. Spotrebiteľ tak síce bol formálne poučený o určitých okolnostiach týkajúcich sa rozhodcovského konania, avšak nebol jednoznačne poučený o právnych dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy so zameraním na potenciálne zhoršenie procesných práv a povinností v neprospech spotrebiteľa v porovnaní so súdnym konaním. Za tohto stavu súd uvedenú rozhodcovskú doložku nepovažoval za individuálne dojednanú. Ďalej okresný súd poukázal na to, že procesný postup rozhodcovského súdu upravený v rokovacom poriadku rozhodcovského súdu spôsobuje značné znevýhodnenie takmer výlučne dlžníka, v danom prípade spotrebiteľa, pri jeho obrane v rozhodcovskom konaní oproti jeho možnostiam v riadnom občianskom súdnom konaní. S prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci, dojednanú rozhodcovskú zmluvu, najmä s ohľadom na absenciu individuálnosti jej dojednania, súd považuje za neprimeranú zmluvnú podmienku v právnom vzťahu spotrebiteľského charakteru, čo spôsobuje jej neplatnosť. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.

3 Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 22CoE/3/2015-47 z 10. februára 2015 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ďalej aj „OSP“ alebo „Občiansky súdny poriadok“). Odvolací súd sa stotožnil s náležitým a presvedčivým odôvodnením rozhodnutia súdom prvej inštancie v celom rozsahu. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie prioritne správne vyriešil otázku platnosti rozhodcovskej zmluvy, čím vyriešil i otázku možnosti viesť exekúciu na podklade exekučného titulu vydaného orgánom, ktorý svoju právomoc odvodil od takejto rozhodcovskej zmluvy. Poukázal na to, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená v rovnaký deň ako samotná zmluva o úvere, a to na vopred pripravenom formulári, teda nebola individuálne dojednaná, keďže povinná nemala možnosť ovplyvniť jej obsah. Veriteľ mohol na základe predmetnej rozhodcovskej zmluvy predložiť vec na prejednanie rozhodcovi, resp. rozhodcovskému súdu, ktorý sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Pre spotrebiteľa môže uvedené predstavovať nezanedbateľnú (v niektorých prípadoch až neprekonateľnú) prekážku vrátane zvyšovania nákladov pri snahe hájiť svoje práva pred rozhodcovským súdom. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o nekalú rozhodcovskú doložku aj vtedy, ak má spotrebiteľ podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ak by sa ale podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený sa mu podrobiť.

4 Odvolací súd tiež poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011).

5 Toto uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolaním. Jeho prípustnosť vyvodzovala z ust. § 237 ods. 1 písm. a/, d/, e/ a f/ OSP, podľa ktorých je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu,

- ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dôvodnosť dovolania vyvodila z ust. § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ OSP, pričom namietla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 ods. 1 OSP, ďalej, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Z týchto dôvodov dovolateľka žiadala, aby dovolací súd rozhodnutia súdov vydané v tejto veci zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zmenil a poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

6 Povinná sa k dovolaniu oprávnenej písomne nevyjadрила.

7 Písomným podaním, ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 24. augusta 2020, oprávnená vzala podané dovolanie v celom rozsahu späť. Uviedla, že na dovolaní netrvá, pretože na majetok povinnej bol vyhlásený konkurz.

8 Podľa ustanovenia § 446 CSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie zastaví.

9 Keďže oprávnená vzala svoje dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 22CoE/3/2015-47 z 10. februára 2015 späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle vyššie citovaného ustanovenia (§ 446 CSP) dovolacie konanie zastavil.

10 Najvyšší súd Slovenskej republiky v danej veci pre úplnosť poznamenáva, že späťvzatie dovolania podané samým účastníkom, urobené pred odstránením nedostatku zastúpenia účastníka advokátom, môže spísať a podpísať i sám účastník. Poukazujúc na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnuté v rozsudku sp. zn. 7Cdo/237/2016 z 27. apríla 2017, nakoľko dovolateľka vzala svoje dovolanie späť v čase, kedy dovolacie konanie trpelo nedostatkom právneho zastúpenia dovolateľa, k spravodlivejšiemu usporiadaniu procesných vzťahov vo veci dôjde, ak dovolací súd pred odmietnutím dovolania v zmysle ust. § 447 písm. e/ CSP dá prednosť jeho zastaveniu podľa ust. § 446 CSP.

11 V dovolacom konaní povinnej vzniklo právo na náhradu trov konania voči oprávnenej, ktorá procesne zavinila zastavenie konania (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

12 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.